

ת"ד 7132/02/14 - מדינת ישראל נגד אברהם לוי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 7132-02-14 מדינת ישראל נ' לוי
תיק חיצוני: 20-22578/2013

בפני	כב' השופט דן סעדון
מאשימה	מדינת ישראל - ע"י עו"ד גטניו
נגד	
נאשמים	אברהם לוי - ע"י עו"ד אורון

החלטה

לפני בקשה לתיקון כתב אישום.

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים חצייה בבטחה וכן עבירה של נהיגה בקלות ראש וגרימת חבלה של ממש (שבר ברגל). ביום 16.9.14 כפר הסניגור המלומד במיוחס לנאשם והתיק נקבע לשמיעת ראיות. ביום 27.1.15 הוחל בשמיעת ראיות בתיק ועד כה נשמעו 2 עדי תביעה. עד תביעה אחד היה הבוחן שטיפל באירוע. העד האחר היה המעורב שנפגע בתאונה. במסגרת חקירת המעורב התנגד הסניגור המלומד להוכחת החבלות כל עובדה מעבר לעובדות שנטענו בכתב האישום ביחס לחבלות שבהן נחבל המעורב בתאונה. בהחלטה שניתנה באותו מעמד ציינתי כי נוכח הסכמת ההגנה לחבלה שנטענה בכתב האישום פטורה המאשימה מהוכחת יסוד זה בכתב האישום. עם זאת, ציינתי כי ככל שברצון המאשימה לטעון לעובדות הנוגעות לחבלה מעבר לאלה שנטענו בכתב האישום, עליה לתקן את כתב האישום.

2. כעת מונחת לפני בקשת המאשימה לתיקון כאמור. הבקשה מנומקת בכך שהמאשימה טרם הכריזה "אלו עדי" בתיק וכי אין מניעה כי ההגנה תעתיק ותעיין בתעודות והמסמכים הרפואיים הנוגעים להוכחת העובדות ביחס למצבו של המעורב, מעבר לאלה שנטענו בכתב האישום.

3. הסניגור מתנגד נחרצות לבקשה וזאת מן הטעמים הבאים: ראשית, נאמר, לא ברור מדוע הזדרזה המאשימה והגישה כתב אישום "המקבע" את החבלה שנגרמה למעורב וזאת משעה שקיימת אי בהירות ביחס למצבו. שנית, הנאשם זכאי לכלכל צעדיו ואל לו לחשוש כי עם חלוף הזמן תבקש להחמיר את המיוחס לו בכתב האישום בעקבות שינוי במצבו של המעורב. שלישית, נטען כי אמת המידה העיקרית לבחינת התנהגותו של הנאשם היא מידת הרשלנות בה חטא, אם חטא, ולא הנזק העשוי להיות מקרי. עוד נאמר כי הגם שלשון החוק מתירה אפשרות לתקן את כתב האישום בכל שלב הרי שבשלב בו הוצגו חלק

נכבד מן העדויות, יתבצע התיקון רק אם יש לו צידוק בראיות התביעה. **רביעית**, בענייננו חלף זמן ניכר ממועד התאונה שהייתה ביום 26.11.13. בקשת התיקון מוגשת אם כן כשנה וחצי לאחר התרחשות התאונה ולאחר שהמעורב סיים להעיד. **רביעית**, מתן היתר לתיקון כתב האישום ישגר מסר לא ראוי לפיו התביעה רשאית לתקן את כתב האישום בכל עת חרף שיהיו מהותי וממשי בהגשת בקשתה.

דין והכרעה

4. סעיף 92 (א) לחוק סדר הדין הפלילי מורה כי **"בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקשת בעל דין, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; התיקון ייעשה בכתב האישום או יירשם בפרוטוקול"**. הנה כי כן, אמת המידה הקובעת לעניין האפשרות להתיר תיקון כתב האישום לאחר שהמשפט החל הוא מתן אפשרות סבירה לנאשם להתגונן (ראו: יעקב קדמי על סדר הדין בפלילים (חלק שני, תשס"ג) 691).
5. במקרה שלפני, נשמעו 2 עדי התביעה, לרבות המעורב בתאונה, אך התביעה טרם הכריזה כי סיימה את פרשתה. בהינתן שלנאשם וסנגורו תעמוד אפשרות לעיין בחומרים עליהם מבוססת בקשת התיקון, לחקור את העדים שמבוקש לצרף במסגרת כתב האישום המתוקן וכן - ככל שיידרש - גם עדים שכבר העידו במסגרת פרשת התביעה, לא מצאתי כי תפגע אפשרותו של הנאשם להתגונן כראוי ביחס לנטען כלפיו בכתב האישום המתוקן.
6. אכן, ראוי כי המאשימה תבחן בצורה מדוקדקת ויסודית את מצבו של הנפגע בתאונה טרם שהיא פונה ו"מקבעת" מצב זה בכתב האישום ומאפשרת לנאשם להודות ברכיב זה ובכך לשים קץ להתדיינות בעניין זה. מנגד, יש להביא בחשבון את האפשרות כי מצב רפואי מטבעו אינו "מקובע" אלא עשוי להשתנות וקיים אינטרס לאפשר למאשימה להוכיח באופן מלא את מהות החבלות שגרמה התאונה למעורב מבלי לכוול אותה לעניין זה בסד זמנים פורמאלי.
7. כאמור, האיזון הראוי בין השיקולים הנוגדים נמצא לי במקרה זה במתן אפשרות להגנה לקיים חקירה הן של עדים שטרם העידו במסגרת פרשת התביעה והן של עדים שכבר העידו, ככל שיש לתיקון כתב האישום השלכה על עדותם של עדים אלה.
8. **נוכח כל האמור אני מתיר את תיקון כתב האישום כמבוקש. אני קובע את התיק להמשך פרשת תביעה ליום 8.11.15 שעה 13.30. המזכירות תודיע לצדדים.**

ניתנה היום, כ"ח תמוז תשע"ה, 15 יולי 2015, בהעדר הצדדים.